

GAZETA KRAKOWSKA

№ 60.

Z KRAKOWA DNIA 26 LIPCA 1820 ROKU WE SRODE

Z Berlina d. 7 Lipca.

Dnia 3 b. m. około godziny 8mej zrana przybył Król nasz do Lipska pod nazwiskiem Hrabiego Ruppin, a odwiedzwszy Xiążęcia Schwarzenberga, Feldmarszałka Austriackiego i Prezesa Rady wojennej nadworney, udał się w dalszą drogę do Karlishadu.

W Czerwcu płacono w Gdańsku żaszt pszenicy po 105 do 150 talarów, a żyta po 68 do 73 talarów. Zawinęło tam 157 okrętów, a 119 wypłynęło. Wsiłą przybyło 302 statków ze zbożem.

Znaczne pieniądze, za które dawniej kupowano konie dla jazdy Pruskiej za granicą, zostają teraz w kraju. Do około Kwidzyna przybyło kilka oddziałów jazdy dla odebrania koni, które wyznaczona do tego Kommissya w zachodnich i wschodnich Prussach, tudzież Litwie Pruskiej, zakupiła.

Z Poznania d. 11 Lipca.

Dnia 8 b. m. przybył tu Xiąże Thurn i Taxis, szwagier Monarchy naszego. Władze miejscowe złożyły mu zaraz uszanowanie; natamtr obcyżał miasto

i był na obiedzie u naczelnego Prezesa W. Xięstwa. Wczoray znaydował się na polowaniu na wilki, które jednak nie miało pożądanego skutku, bo zwierzęta te, których coraz jest mniej, w terażniejszy porze roku chować się zwykły w buynem zborzu. Wieczorem powrócił do Poznania i obecnością swoją zaszczycił bal naczelnego Prezesa Zerboni di Spozetti, a dziś odjechał do Xięstwa swojego Krotoszyńskiego.

Z Frankfortu d. 6 Lipca.

Akt ostateczny podpisany przez pełnomocników Niemieckich w Wiedniu względem rozwinięcia i umocnienia związku Niemieckiego. (Ciąg dalszy) — (obacz Num. 54 56 i 58 Gazety naszej.)

Art. 31. Zgromadzenie związkowe ma prawo i obowiązek starać się o dopełnienie Aktu związkowego i innych praw zasadniczych związku, niemniej uchwał swoich stosownie do zakresu działań, tudzież wyroków wydanych przez sądy polubowne, oraz wyroków kompromisarskich pod rękąmię związku oddanych i ugód za pośrednictwem Seymu zawar-

tych. Winno się także starać o utrzymanie szczególnie rękocymsi jaką związek przyjął na siebie, a po użyciu wszystkich innych sposobów, konstytucyjną związku przepisanych, przedsięwzięcie potrzebne środki egzekucyjne, zachowując ściśle prawidła i formalności, objęte w osobnem urządzeniu egzekucyjnem.

Art. 32. Gdy każdy rząd związkowy obowiązany jest przestrzegać dopełnienia uchwał związku, zgromadzenie zaś związkowe nie ma prawa bezpośrednio wdać się do wewnętrznego zarządu krajów związkowych, a zatem przeciwko samym tylko rządóm egzekucya nastąpić może. Od tego jednak prawidła wyłączają się przypadki, kiedy rząd związkowy w niedostatku własnych sił potrzebnych, wzywa pomocy związku, lub gdy zgromadzenie związkowe, w okolicznościach artykułem 26tym wskazanych, samo bez wezwania, obowiązane jest przystąpić do przywrócenia powszechnego porządku i bezpieczeństwa. W pierwszym atoli razie należy zawsze działać zgodnie z przełożeniami rządu, któremu dale się pomoc związkowa; w drugim także razie podobnie zachować się wypada, skoro rząd do czynności swojej jest przywrócony.

Art. 33. Środki egzekucyjne uchwalone i wykonywane będą imieniem całego związku. Tym końcem, zgromadzenie związkowe poleci jednemu lub kilku rządóm, niemającym żadnego w tej sprawie uczestnictwa, aby z względem na wszystkie miejscowe okoliczności i inne stosunki, wykonali uchwalone środki, oznaczając zaraz liczbę wojska, jaka ma być użyta; w miarę oraz potrzebę określić czas, przez który postępowanie egzekucyjne

nie trwać ma.

Art. 34. Rząd, któremu takie dano zlecenie, i który je przyjął winien jako obowiązek związkowy, mianować będzie tym końcem Kommissarza cywilnego, który stosownie do udzielonych sobie szczególnych przepisów od Rządu do tego upoważnionego, kierować ma egzekucją. Te zaś przepisy powinny być według prawideł, uchwalonych przez zgromadzenie związkowe. Jeśli zlecenie poszło do kilku rządów, w tym razie zgromadzenie związkowe przeznacza, który z nich mianować ma Kommissarza cywilnego. Rząd odbierający takowe zlecenie, w ciągu trwającej egzekucyi, doniesie zgromadzeniu związkowemu o skutkach, jakie sprawia postępowanie egzekucyjne i o ukończeniu interesu, skoro zamiar zupełnie osiągnięty będzie.

Art. 35. Związek, jako władza ogólna, ma prawo wydawania wojny, zawierania pokoju, i wchodzenia w przymierza i inne układy. Podług zaś artykułu 2go Aktu związkowego, powyższych praw używa związek jedynie tylko ku własnej swojej obronie, utrzymaniu udzielnosci i zewnętrznego bezpieczeństwa Niemiec, oraz niepodległości i całości pojedynczych krajów związkowych.

(Dalszy ciąg potem.)

2 Paryża d. 8 Lipca.

I ba Deputowanych trudni się jeszcze ciągle budżetem,

Skazani na kary redaktorowie dzienników za ogłoszenie wezwania do narodowej składki, dla uwiezionych z mocy ustawy zawieszających wolność osobistą, odwołali się do wyższego sądu.

Stosownie do rozporządzenia Królewskiego od 1go Stycznia r. p. żaden uczniów nie może zapisanym być do szkoły prawa lub lekarskie, poki nie otrzyma stopnia bakalarza w wydziale pięknych umiejętności. Nieuszanowanie dla profesorów, niespokojność podczas lekcyy, należenie do skupień ludu, i t. d. surowo, będą karane.

Z rozkazu Bonapartego wstrzymany od r. 1806 podział zysków banku, nastąpił teraz, i na każdą akcyą przypadło po 202 Fr.

Niedaleko Vitre urodziła się niedawno dziewczyna niemająca ani łądawów, ani ramion, a unóg tylko potrzy palce.

Margr. de la Tour nadzwyczajny nasz Posel i Minister przy Dworze Niderlandzkim, mianowany jest Ambassadorem przy Dworze Turyńskim na miejscu Xcia Dalberg.

D. 5 kommissyia od Izby Parów oddała Królowi przyjętą ustawę względem legii honorowej.

Podług dziennika Paryżkiego miasto Paryż ma jeszcze być znacznie rozszerzone i rogałki mają być dalej posunięte.

Xcie Decazes odwiedził d. 6 Ministra spraw zagranicznych Pasquier.

Królestwo JJ. Wirtembergscy w podróż swej do Genui, przybyli d. 3 do Besanson.

Deputacyia od jedney z szkół prowincjonalnych była niedawno przed Królem stawiona. Monarcha przyjął ją bardzo grzecznie i między innemi zapytał się: czyli pomiędzy sobą mają wielu Helenistów? Helenistów! odpowie mowca, mieliśmy kilku, aleśmy ich odpędzili. Wierzący, Najjaśniejszy Panie, iż w ca-

łym departamencie niema iak dwóch lub trzech niegodnych ludzi, których ieszcze maż na wyspie S. Heleny interessuje. Król nie mógł się od śmiechu wstrzymać na ten przeciwny wykład jego zapytania.

Z Marsylii uszedł niedawno znaczny kupiec nie mogący długów swoich spłacić, zostawiwszy żonę i dzieci. Naywiększym jego wierzyicielem był bogaty Liworneński Żyd Franchetti, któremu winien był 300,000 Fr. Przybył on do Marsylii i zapewnił żonę dłużnika, iż każe męża przez pisma publiczne do powrotu wezwać, umieści go w swoim kantorze i mieć będzie o niej i dzieciach staranność.

Z Madrytu d. 28 Czerwca.

Prawie wszyscy deputowani do Stanów już tu ziechali i miewają z sobą częste naradzenia.

Quiraga był od Króla nader łaskawie przyjęty. Między wojskami Riego i Freyra zachodzić ma niezgoda, ponieważ pierwsze wynoszą się bardzo z założenia wolności Hiszpańskiej i częste z tego powodu zachodzą pojedynki.

Z Ameryki nadchodzą pomysły wiadomości: w Meksyku ustała wojna domowa, a w innych prowincyach wiadomość o zaprowadzeniu konstytucyi uczyniła mięszkańców skłonniejszymi do pojednania się z krajem macierzyńskim.

Jayme, herszt rozbojników, który w Murcyi i Walencyi rzecz swoją prowadzi, ofiarował przed niejakim czasem za otrzymaniem przebaczenia powrócić do posłuszeństwa; ale gdy nie otrzymał żadney odpowiedzi, napisał do Jenerała kapitana Murcyi pod d. 20 Maja z obozu żal prośbę, w której wyraził: że ma większe,

)s(

niżeli który inny do ulaskawienia prawo. Zabójcy, rabusie, buntownicy i wszelkiego rodzaju przestępcy otrzymują przebaczenie, a temu, który nikomu życie nie odebrał, ale tylko zbyteczny majątek na utrzymanie siebie zabierał i krew za oyczynę przelewał, maż być odmówione? W bogim płaci rzetelnie za dostarczoną mu żywność, podróżni znajdując w nim nie tylko surowego Lacedemonczyka co do okupu, ale też odważnego obrońcę w potrzebie. Pieniądze, które z wielkim natężeniem i niebezpieczeństwem zabrał, użył na wsparcie nędznych. Na kobiety nigdy się nie porwał. Nadaremnie, jako na drapieżne zwierzę, wyznaczono za jego głowę nagrodę. Jest panem części kraju, którą od 8 lat zarządza. Obie prowincje nie cierpieć daley będą, jeżeli mu odmówione zostanie przebaczenie, na które przez patriotyczne swoje cnoty i niewinność zasługuje. Prosi zatem, aby był Królowi polecony, ażeby wielki Ferdynand VII. obłąkane, ale jego łaski godne dzieci odzyskał, oyczyna użyteczne ręce, naród mocne podpory swej wolności, a sam Jeneral kapitan okrył się nieśmiertelną chwałą, iż przyłożył się do uratowania kilku ofiar.

Pomiędzy wysłanemi tu na język Hiszpański tłumaczonemi pismami znajdują się: 1) Obrona liberalnych Instytucy przez Cesarza Alexandra I. (Mowa tego Monarchy przy otworzeniu posiedzeń seymu Polskiego d. 27 Marca 1818 w Warszawie mianem.) 2) Kongres Karlsbadski przez X. Pradt.

Król udać się ma d. 1 Lipca do Araniuez, lecz w krotce ztamtąd powroci dla otwarcenia d. 9 Lipca posiedzeń Stanów.

2 Londynu d. 7 Lipca

We środę Lord Dacre przyniósł do izby wyższej prośbę od Królowej, w której oświadcza, iż czytała nadzwyczajny rapport tajney komisaryi i broń się przeciw niemu postawiła.

Lord Lwerpool wniosł do tejże izby zapowiedziany bil względem ukarania Królowej. Jest on takley osnowy:

"Gdy w r. 1814 N. Karolina Amalia Elzbieta, ówczesna Xiężna Wallii, a terazniejsza Królowa tego państwa, znajdując się we Włoszech w Medyiolanie przyjechała do swej służby niejakiego Bartolomo Pergami czyli Bartolomo Bergami w nizkiem nader znaczeniu, który już w podobnemże znaczeniu służył; gdy rzeczony Bartolomo Pergami wszedł w służbę Xiężny Jmc. Wallii, nastąpiła pomiędzy tą Xiężną i rzeczonym Bartolomo Pergami nieprzystoyna i hańbiąca poufalskość; gdy Xiężna Jmc. rzeczonego Bartolomo Pergami nie tylko na wysoki stopień przy Dworze swoim wyniosła, ale nadzwyczajnemi obsypała względami i stopnie honoru i znak orderu mu nadała, który bez żadnego upoważnienia sama utworzyła; i gdy Xiężna Jmc. tyle razy wzmiankowanego Bartolomo Pergami, zapominając na wysoką swoją dostojność i obowiązki względem N. Króla, w ustugach swoich utrzymywała, i niebacząc na swój honor i dostojność w różnych miastach i krajach, tak publicznie, iako i potajemnie przez długi czas bawienia swojego za granicą żyła z nim w nieprzystoynę, hańbiącey i cudzołózkicy poufalskości, i przez takowe postępowanie Xiężna Jmc. ściągnęła na rodzinę Królewską i kraj wielki wstyd i hańbę; dla wynurze-

nia więc naszych uczuć względem tak gorzącego, sromotnego i rozwiezłego postępowania N. Królowey, przez które przestąpiła obowiązki względem N. Króla i stała się niegodną wysokiego stopnia i dostojności Królowey tego kraju, i dla okazania słusznej naszej troskliwości o godność korony i honor narodu, upraszamy zatem wierni i pokorni W. K. Mci p. dani duchowni i świeccy Lordowie i członkowie niższej izby w parlamencie zebrani, aby rozporządzeniem było i rozporządza się przez Króla i Radę za zezwoleniem duchownych i świeckich Lordów, tudzież członków izby niższej na teraźniejszym parlamencie zebranych i za ich powagą, że N. Królowa Karolina Amalia Elzbeta od przyięcia niniejszego aktu pozbawioną jest tytułu Królowey tego kraju i wszystkich praw i przywilejów iey służących, i że po przyięciu tego aktu N. Królowa uznana jest na zawsze za niezdadną do ich piastowania i używania tak wszystkich razem, iako też którego bądź z nich; i że oprócz tego związek małżeński między N. Królem i rzeszoną Karoliną Amalią Elzbietą jest przez niniejszy akt na zawsze całkowicie rozwiązany, za żaden uznany i w każdym względzie i stosunku jest i zostanie nieważny. „

Po odczytaniu tego bilu postanowiła izba, iż kopie iego posłane będą N. Królowi, N. Królowey, Królewskiemu Generalnemu Prokuratorowi i Prokuratorowi Królowey.

Lord Grey zapytał się czyli Królowey podana będzie lista przeciw niej świadczących osób, na których zasadza się iey obwinienie. — Lord Liwerpool odpowiedział na to, iż to zwykło się

tylko czynić w przypadkach zbrodni kraju.

Lord Dacre przyniósł wczoraj drugą prośbę od Królowey do izby wyższej, która jest następującej osnowy:

„ Królowa posłyszała z niewypowiedzianem zadziwieniem, że bil zawierający przeciw niej obwinienia i stanowiący odebranie iey dostojności Królowey i rozwiązanie małżeństwa między nią i Królem, przez pierwszego Ministra Królewskiego do izby Lordów wniesiony został, gdzie Królowa nie posiada żadnego doradcy lub urzędnika, któryby praw iey mógł bronić. Jedynym powodem do tego bilu jest rapport tajney Kommissyi, która działa wedle złożonych iey papierów bez wysłuchania żadnego świadka. Królowa dowiedziała się daley, że wczoraj w wieczór nie chciało słuchać z zakraty iey doradców, co jednak w teraźniejszym stanie sprawy nader ważną jest rzeczą, i że odmówiono iey listy osób, na których świadectwie zasadzono przeciw niej obwinienia. W takich okolicznościach wątpi Królowa, aby ona pozostała iey droga, iak protestowania się przeciw całemu temu postępowaniu; czy ni wszelako ieden jeszcze krok dla otrzymania sprawiedliwości, i pragnie, aby iey doradcy wysłuchanemi byli, dla przedłożenia iey żądań izbie wyższej. „

Na wniosek Lorda Dacre zezwolono nakoniec na słuchanie doradców Królowey. PP. Brougham i Denman przypuszczonemi więc przed kratę zostali. Gdy Lord Kanclerz oznaymił im o postanowieniu izby: iż mówić tylko mają o procedurze bilu i o czasie w którym ma zapasć, miał P. Brougham długą mowę, w

którey przekładał, iż podania na wstępie bilu są zmyślane i gorszące, i upraszał, aby Królowey wolno było starać się o ukaranie kłamstw, i ażeby bez odwłoki i jeżeli można we 24 godzin przystąpiono do drugiego odczytania bilu. P. Denman mówił w tym samym sposobie i nalegał o przyspieszenie tej sprawy, ażeby obwinienia nie uciążały długo Królowey i postawioną była w stanie do okazania swej niewinności.

Po ich oddaleniu się rzekł Lord Liverpool, iż i Ministrowie pragną przyspieszenia tej sprawy, i prosił Lordów, aby na poniedziałek zechcieli się wszyscy zeyść, proponując ten dzień do powtórnego odczytania bilu, co większością 57 głosów przeciw 19 uchwalono.

P. Tyrhitt złożył wczoray Królowey kopią powyższego bilu, który, z powagą przyjął.

W izbie niższej wniósł wczoray Jenerał Ferguson, aby prosić Króla o udzielenie izbie papierów kommissyi, która od r. 1814 wyznaczona była do śledzenia postępowania Królowey za granicą, wykaz pieniędzy i osób, które do tego użyte były. — Lord Castlereagh oświadczył się przeciw temu i po niektórych przymówieniach, w ciągu których P. Creevy naganiał tak zwaną w Medyolanie kommissyją i toczącą się teraz nieprzyjemną sprawę przypisywał Wicekanclerzowi Leach, został wniosek Jenerała Ferguson odrzucony.

Na dzisiejszem posiedzeniu Izby niższej zapowiedział P. Beaumont na wtorek wniosek o prośbie Króla, aby dopoty tawiesił uroczystość koronacyi, dopoki nie ukończy się sprawa Królowey.

— Lord Castlereagh odpowiedział na to, iż także jest jego zamiarem proponować Królowi takowy środek.

Królowa najęła od P. Bull piękny dom wiejski w Barnes, w którym zamieszła przez lato mieszkać.

W tych dniach przybyło do Londynu 5 osób pod dozorem Posłańca stanu Amberger, który przy przewozie z Kala do Dowru nie przypuścił żadnego podróznego na przewoźnicy ie statek. Osoby te zostawać długo miały pod dozorem Rządu Austriackiego.

Podług zapewnienia Kanclerza skarbowego cała pozostałość po zmarłym ostatnim Królu wynosiła tylko 108,000 Fs.

Oto są ostatnie słowa, które zmarły Gratau, jako reprezentant w parlamencie do Katolickich swych współbraci na śmiertelnem łożu, wyrzekł: — Życzętem sobie jeszcze raz znaydować się w parlamencie i aż do ostatniego tchu mówić za waszemi prawami; ale śmierć wyciągnęła już do mnie rękę. Nie lękam się dla siebie, ale lękam się dla oyczynny jeżeli cel, nad którym tak długo pracowałem, nie osiągnie skutku. Pragnętem, aby Katolicy uwolnionemi byli od poniżenia, iakiego od tak dawnego doznają czasu, ponieważ uważałem ich zawsze iako wiernych poddanych i godnych używania równych praw i prerogatyw zinnemi członkami społeczności, i którym wolno być powinno czcić Boga podług własnego przekonania. Pragnętem widzieć to pytanie rozstrzygnionem, ponieważ uważałem go iako istotnie do trwałey spokojności i szczęścia kraju przyłożyć się mogące. — Katolicy w wielu przykrych zdarzeniach okazali się na-

der uczciwemi. Jeżeliby jeszcze zawie-
dzionemi byli w swoich nadzieiach, tedy
na godzinę przed śmiercią napominam ich,
aby niełączyli się z tak zwanemi mówcami
za powszechnem obiorem i rocznim par-
lamentem, a nadewszystko nie mieszcza-
li się do kłótni, która nieszczęściem zayść
może w rodzinie Królewskiej. „

Jedno z pism tutejszych przywodzi
co następuje: — P... przyjaciel od serca
Ludwika XVIII. i ustawiczny towarzysz
podczas jego wygnania i jako brat od nie-
go kochany, umarł za granicą po jego na-
tron przywróceniu. Papiery zmarłego po-
słane zostały do Francyi, i zaraz doniesiono
Królowi, iż utrzymywał węża w zana-
drzu, który go oszukiwał i wyraźnym
był agentem Bonapartego. Król odrzucił
z gniewem to doniesienie; lecz skrzynia z
papierami otworzoną została i pierwszy
zaraz list przekonywał aż nadto widocz-
nie o tej zdradzie. Król uczuł na owczas
głęboki żal, iż tak śromotnie oszukany
był przez człowieka, któremu bez granic
zaufał, i gdy tży jego ściśnionemu sercu
ulgę uczyniły, rozkazał bez cztania spalić
wszystkie te papiery.

W Lima wysydzają publicznie spet-
zły attak Lorda Cochrane portu Calao
Kongrewskimi radami. Lord ten wysta-
wiony jest jako drugi Don Juan w pośród
rac i szmermelów.

Potwierdza się wiadomość, że Jene-
rał Bolivar posłał officera z 40 ludzi do
pierwszych straży Jenerała Morillo z ża-
daniem paszportów dla P. Roscio, prze-
sa Kongressu Wenezueli, i P. Arzura,
członka tegoż Kongressu, którzy upoważ-
nionemi są od rzonego Kongressu do
układów. Paszporty zostały natychmiast

wygotowane. Domyslała się, iż przejęta
listy z Hiszpanii przez powstańców dały
powod do tego kroku, który w Wene-
zueli sprawił wielką radość, ponieważ
czyni nadzieję przywrócenia w krótko
spokojności.

Podrożny donosi z Nowego Orleanu,
iż Jenerał Long urządza na nowo wypra-
wę przeciw Texas i że do tego planu wcho-
dzi cały nowy Meksyk. Patryjoci Wene-
zueli posłali mu wojsko, flotę i admira-
ła. Rozbojnik morski Lafitte przyłączył
się do niego. Jeżeli potwierdzi się to
wszystko, tedy ważnych oczekiwać nale-
ży wypadków.

Z Bruxelli d. 10 Lipca.

Królewic Angielski Xże Kambridgi
przybył tu d. 7 a onegdaj udał się w dal-
szą podróż do Londynu.

Xże Cambaceres powrócił tu z Akwi-
sgrauu i zamysła udać się do Paryża.

Jeden z Paryzkich redaktorów, który
porzucił tam swoje rzemiosło, zamysłał
go w Bruxelli odnowić, ale mu odradzo-
no, i udał się do Anglii, lecz i tam bę-
dzie mu na przeszkodzie bił przeciw cu-
dzoziemcom.

Z Szwajcaryi d. 6 Lipca.

Uroczyste otwarcie Sejmu ligi
Szwajcarskiej nastąpiło zwyczajnym
sposobem d. 3 b. m. w Lucernie. Po od-
prawionem nabożeństwie w kościołach o-
bu wyznań zebrałi się posłowie u Prezy-
dującego i przy odgłosie dzwonów i wy-
strzałach z dział udali się pomiędzy sze-
regami w paradzie stojącego wojska do
pięknie przybranego poieruickiego kościo-
ła, gdzie przyjęła ich muzyka i czekały
na nich władze kantonowe i mieyskie, i

znaydowali się zagraniczn. Posłowie Rzymski, Rossyjski, Angielski, Niderlandski, Sardyński i Badeński. Po krótkiej i stożownej zagajcey Seym mowie przez Przydującego Szulteyśa Rüttiman mianey, nastąpiło wykonanie przysięgi i odśpiewanie *Te Deum*, poczem udali się posłowie na zamknięte posiedzenie na ratusz, dla wzajemnego się powitania. — W mowie wspomniał Szulteyś o wewnętrzney i zewnętrznej spokojności oyczyzny, o kapitulacyi wojskowej, o ustalem handlu, i że za przycheleniem się Oyca S. spełnią się wkrótce życzenia Katolickiej Szwaycaryi. — W mieszkaniu Przydującego nastąpił potem dyplomatyczny obiad.

Z Włoch d. 6 Lipca.

Z Rzymu piszą pod d. 29 Czerwca, że Kommissarz policyi Silvani, który obwiniony był, iakoby sam pisał parzkwile i udawał za odkryte przez siebie, dla uzyskania nagrody, został po trzech miesiącach dochodzenia za niewinnego uznany i z więzienia wypuszczony. — Xże Fryderyk Gotayski, który od kilku lat mieszka w Rzymie, zabiera się do wyjazdu napowrót do Niemiec. Lecz ziedzie tam na zimę dla poratowania zdrowia inny Niemiecki Xże, który jest miłośnikiem kunstów. — Rilkunastu wygnanych z Rossyi Jezuitów przybyło już do Rzymu.

Żołnierze Ali Baszy Janiny ubranemi są przeciw zwyczajowi Turków putkami jednakowo; lecz wątpią, aby pomimo tego, byli mu w wojnie przeciw Porcie wierni, ponieważ dla swojego okrucieństwa powszechnie jest nienawiedzony. Wiele powiatów nie chcą mu być posłusznymi, i dzieci własnego syna Weli Ba-

szy uwieźił iako zakładników. Sądzą, iż jeżeli warowne zamki, które przez Europejskich inżynierów kazał wystawić, nie zapewnią mu bezpieczeństwa, tedy umknie do Konfu.

Z Reszty w Tyrolu d. 1 Lipca.

Takjak w r. zesłym pokazują się i teraz w okolicach Bawarskich Tüssen i Schongau pomiędzy lisami znaki choroby podobny do wścieklizny. Pokąsały już we dnie wiele bydła na paszy i ludzi pomimo obrony niedaleko ich domów. Niebezpieczna ta choroba zda się co raz daley rozszerzać, bo przed kilku dniami i w naszych okolicach znaleziono na drodze dwóch zdechłych lisów bez żadnych powierzchownych znaków skałeczenia, które zapewne na tę chorobę zdechły, a trzeci nakoniec w padł do domów miasteczka naszego, podusił wiele drobiu polki go żołnierz bagnetem nie zakuł. Lubi lekarze twierdzą, iż ta podobna do wścieklizny choroba lisów, nie jest prawdziwą wścieklizną, ponieważ na pokąsanych przez nich ludziach i bydłe nie pokazały się dotąd żadne znaki wścieklizny, Rządy jednak Austriacki i Bawarski przedsięwzięły potrzebne środki przeciw niebezpieczney tej chorobie. Iakoż musiało już wytepić zarażone lisy, ponieważ dotąd nie nadchodzą żadne doniesienia o nowych śladach tej choroby.

Z Karlsbadu d. 5 Lipca.

Wczoraj przybył tu N. Król Pruski z niewielkiem orszakiem pod nazwiskiem Hr. Ruppin. Monarcha ten odbył tu podróż w dorożce, którą przed nim kim czatem od Cesarza Rossyjskiego w podarunku otrzymał.

DODATEK DO N^{ro} 60. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 26 LIPCA 1826 ROKU WE SRODĘ

Z Sztokholmu d. 7 Lipca.

Monarcha nasz z Arólewicem Następcą tronu przybyli dnia 5 do Forsfurk i zamysłali obeyrzeć o miłę stamtąd leżącą główną twierdzę pod Rösund, nad której wystawieniem rozpoczęły się już roboty, a d. 13 stanąć w Chrystyianii.

Do rycerskiej naszej izby wprowadzony niedawno został iako szlachcic byłby Nauczyciel Królewica Następcy tronu kancelaryyny Radca i Kawaler Tannström.

Z 1wszym Października otworzone zostaną dla miasta tuleyszego wyższe i niższe szkoły, z których trzy urządzone są do wzajemnego uczenia wedle sposobu Lankastra.

Wyszedł tu 1wszy Nmer nowej gazety "Granskaven", w dniu 4 b. m. iako w dniu urodzin Arólewica Następcy tronu i zawiera wierz do niego. Wydawca tej oświadcza, iż pismo to poświęcone iedynie jest wiadomościom krajowem z opuszczeniem zagranicznych, i że żaden z krajów Europejskich nie posiada większej wolności druku nad Szwecyją.

Od brzegów Menu d. 10 Lipca.

Gazeta Moguncka zawiera co następuje: "Mówią, iż 27 deputowanym do Stanów Darmstadtских, którzy rozniechali się byli przed otwarciem posiedzeń, pogróżono utratą prawa obywatelskiego. Rozsiewacz tej niedorzeczney wieści nie musi znać ani naszego W. Xięcia, ani naszego kraju, bo wiedziałby, że sąd tylko może takowy wydać wyrok, i że nasz W. Xiążę wcale nie jest zdolnym do przestąpienia ustaw. Oświadczamy przeto tę wieść iako potwarz z niewiadomości pochodzącą.

Podług doniesień z Darmstadtu pod dniem 2 Lipca druga izba zgromadzenia Stanów nie miała od otworzenia żadnego iiszeze posiedzenia.

Dla Rządu Badeńskiego Dom Merian Forcart w Bazylei otworzył pożyczkę na 600,000 Zr.

Nad przywróceniem od r. 1806 upadkiem grożącego katedralnego kościoła w Spirze pracują teraz gorliwie i rozpisanie składki w Nadreńskiej Bawarii. Kościół ten liczy 700 lat i wystawiany był przez

Cesarza Konrada.

Zandarmeryja w Bawaryi iest w wszystkich miastach, wyiawszy cyrkulo- we zniesiona.

W Saxonii wszyscy mocno się cieszą gdy panującą w oyczyźnie Rodzinę spot- ka iakowe przyiemne zdarzenia. Teraz rozchodzi się znowu wieść, że przyszły panujący w iednem z wielkich państw zaślubi się z Xiężniczką Saską. Dwie cór- ki Xięcia Maxymiliana są jeszcze nieza- mężne: Xiężniczka Amalia (urodzona d. 10 Sierpnia 1894) i Maryla (urodzona d. 27 Kwietnia 1796.)

W Berlinie i innych związkowych królach *Akt ostateczny Wiedeńskich narad* ogłoszony iest iako ustawa stanu.

Z Brunswika d. 8 Lipca.

Nowe urządzenie Stanów w Xięstwach Brunswickim i Blankenburg składa się z 30 paragrafów. Stany obu Xięstw będą razem obradować i dzielić się zamiast iak dotąd na trzy kurje (prałatów, szlachty i miast) na dwie sekcie. W pierwszej zasiadać będzie 6 prałatów i 78 właścicie- lów szlachty, a w drugiej 6 niższego rzę- du prałatów, 10 deputowanych od miast i 19 innych deputowanych od nienależących do stanu rycerskiego właścicieli gruntowych. Skarb i prawodawstwo są głównymi przedmiotami narad Stanów. Dawne iednak urządzenie, iż niemoga być żadne podatki nakładane iak tylko na obro- nę kraju, Rzeszy i Cyrkulu (teraz związ- ku Niemieckiego) i uposażenie Xiężni- cze Domu panującego, a na potrzeby kraju w ten czas tylko, gdyby dochody z dóbr niewystarczyły, utrzymane iest w

całej macy. Wybi-rasie, zarządzanie i użycie podatków powierzone iest z 8 członków czyli radców podatkowania złożonemu kolegium, z których Stany obierają połowę, a Xto panujący druga miandone. Seym odbywa się będzie co trzy lata.

Data 24 i 25 Lipca 1910.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1. Zł. gr.	2. Zł. gr.	3. Zł. gr.	4. Zł. gr.
Przenicy	16 — 15 —	14 15	10 —	—
— Żyta	10 — 9 15	9 —	8 15	—
— Jęczmienia	7 — 6 15	5 —	5 15	—
— Owsa	6 6 5 10	5 —	—	—
— Jagiel	24 — 23 —	22 —	20 —	—
— Grochu	9 — 8 —	7 15	7 —	—
— Rzepaku	— — —	— — —	— — —	—

W Gdańsku dnia 14 Lipca.

Łaszt 30 Korcy wynoszący:

Przenicy	od 21p. 660	do 920.
Żyta	— — 420	— 460.
Jęczmienia	— — 260	— 300.
Owsa	— — 240	— 260.
Grochu	— — 500	— 520.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 24 Lipca.

Czer. Zł. Holl: moneta Conranta	Złp. 19 gr. 15
— detto Cesarski	— 19 — 10
Fryd. Pruskie	— 33 — 15
Luidor	— 37 — —
got. frankowy	— 32 — —
Szeiny Wiedeńskie za 100	— 230 — —
Złoty ryński Szeizami	— 1 — 24

Towarzystwo Facyjolał Muzyki w Krakowie, odbędzie w Niedziela dnia 30 Lipca r. b. w Sali W. Krotza o godzinie 12 w południe miesięczną popisową Mu- zykę.

D O N I K S I E N I A

Wydział Dochodów Publicznych i Dóbr Narodowych w Senacie Rządowym Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu. Gdy- cyta cyia publiczna sprzedarzy na działośćwodomów Akademickich pod Nr. 274 przy uli

cy Golebiew i 309 przy tejże ulicy i Wiślny narożnie stojącego w dniu 20 b.m. w Wydziale Dochodów Publicznych tentowana dla braku konkurentów skutku nie odebrała, przeto nowy termin do odbycia tejże na dzień 2 Sierpnia r. b. godzinę 10 z rana oznaczona się. Sprzedarz tych domów nastąpi pod temiż samemi warunkami, jakie w części już Dziennikiem Rządowym z dnia 8 b.m. Nr. 25 ogłoszone zostały to jest: iż licytować chcący złoży 10 części summy szacunkowej na vadium; co do Domu Nr. 274 którego przez w sztuce biegłych oszacowany jest na Zł. 3799 gr. 5 pierwsza połowa Summy z Licytacji wyniknąć mającej zapłaconą być będzie winna w czterech dniach od zawiadomienia plus licytanta o zatwierdzeniu Aktu licytacji przez Senat Rządzący, druga zaś połowa będzie wypłaconą w przeciągu 4ch następnych lat, to jest tak, aby nabywca co rok jedną czwartą część z tej drugiej połowy z procentem opłacił; zaś co do domu N. 309, który oszacowany jest na summy Złp. 5954 gr. 7 pierwsza połowa summy szacunkowej tak jak wyżej w 14 dniach winna być wniesioną do Kasy Głównicy, druga połowa pozostanie przy Rękości do lat 6ciu, od której procent piąte od sta nabywca co rok płacić będzie obowiązany; inne warunki odczytane będą Konkurentom w czasie licytacji, przed którą wolne są zawsze do odczytania w Biurze Wydziału Dochodów publicznych. W Krakowie d. 20 Lipca 1820.

Kucielński.

Gadomski, S. W.

Pisarz Trybunału I. Instancyi Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, podaje do wiadomości publicznej, iż Kamienica tu w Krakowie w Gminie I przy ulicy Szerokiej pod L. 40 stojąca Agnieszki z Zielińskich Urbańskiej po niegdy Janie Urbańskim wdowy, małceinicy Salomei Urbańskiej Matki i opiekunki Magdaleny z Urbańskich Firlicichskiej, Franciszka Firlicichskiego Zony w Kamienicy wzyż wyrażoney, Tomasza Urbańskiego w Krakowie na Zamku i Maryjanny z Urbańskich Cyterskiej Wojciecha Cyterskiego Małżonki w Krakowie przy ulicy Stolarskiej pod L. 62 mieszkających, wszystkich Professy Szweskiej własna, w której mieszkał Agnieszka Urbańska, Jan Bruzda, Franciszek Firlicichski, Franciszka Nowakowska, Walenty Sadowski, i Kasper Rączenski (teraz zaś nikt nie mieszka) przez publiczną licytacyą sprzedaną zostanie, a to na żądanie W. Heleny z Zakulskich Riedmüllerowej W. Jana Riedmüllera Doktora małżonki w Krakowie przy ulicy Mikołajskiej pod L. 657, tudzież W. Jana Zakulskiego Kupca Warszawskiego, w Warszawie na przedmieściu Krakowskim pod L. 441 mieszkających, na zaspokojenie przysłizy od summy Kapitałnej 1360 Złp. od dnia 29 Września r. 1805 zaległych do dnia całkowitego zaspokojenia po 5 od 100 rachować się mających, tudzież kosztów prawnych i exekutynych. Protokół Zajęcia tej Kamienicy z mocy Wyroku Trybunału I. Instancyi Wolnego niep: i ściśle neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu dnia 4 Sierpnia r. 1817 zaocznie w ostatniej Instancyi zapadłego, a w dniu 23 Sierpnia r. 1817. Dłużnikom prawnie doręczonego skutecznym Ur. Wojciech Alexander dworyga Imion Skorczyński Komornik przy Sądach tutejszych w dniu 8 Listopada r. 1817. Kopie Aktu zajęcia W. Marcinowi Soczyńskiemu jako byłemu Woytowi Gminy I. W. M. Krakowa tudzież W. Alojzemu Filipowiczowi Pisarzowi Sądu Pokoju W. M. Krakowa Okręgu w tymże dniu 8 Listopada 1817 r. przez Wojciecha Sandorskiego Woznego Sądu Pokoju W. M. Krakowa wręconemi zostały. — Tenże Akt Zajęcia w Xięgę Zajęć W. M. Krakowa w Xięgę Aktów hipotecznych W. Niep: i ściśle neutr. Miasta Krakowa i jego Okręgu dnia 8 Listopada r. 1817 na Karcie 34 pod L. 12, a do Księg Trybunału I. Instancyi W. N. i ściśle Neutralnego M. Krakowa najprzód dnia 19 Listopada 1817 r. pod L. 63, powtórnie zaś dnia 23 Grudnia 1817 r. pod L. 70 zaciągnionym i wpisanym jest, o którego zajęcia w piśmie dłużnicy jeszcze w dniu 2 Stycznia r. 1818. Prawnie zawiadomieni, a Original tegoż zawiadomienia w dniu 4 Stycznia 1818 r. w Xięgę Zajęć W. M. Krakowa w Xięgę Aktów hipotecznych W. Niep: i ściśle neutr. Miasta Krakowa w Xięgę I. kartę 37 w pisanym został.

Sprzedarz wzyż rzeczoney Kamienicy imieniem W. Riedmüllerowej i W. Józefa Zakulskiego popierać będzie W. Felix Słotwiński Patron przy Sądach Krakowskich w Krakowie przy ulicy Szerokiej pod L. 78 zamieszkały.

Cena przysądzenia przygotowawczego jest 3854 Złp. Do licytacji stanowiącej z mocy wyroku Tryb. I Instancji dnia 18 Lipca r. 1820 dzień 29ty Sierpnia 1820 r. wyznaczonym jest; warunki licytacji złożone są w Kancellaryi podpisanego Pisarza Trybunału. W Krakowie d. 22 Lipca 1820.

Kuliczowski, Pisarz.

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. — Stósownie do przepisu Artykułu 118 Kodexu Cywilnego podaje niniejszem do powszechny wiadomości, iż Trybunał I. Instancji krainy tureyskiej Wyrokiem swoim z dnia 29 Maja r. b. wydanym, na powództwo Barbary z Morawskich Hallerowej, po niegdy Baltazarze Hallerze pozostałej Wdowy Matki, Heleny Hallerowej Panny doletniej, i Maryianny z Hallerów Wentzlowej, Jana Wentzla Obywatela i Kupca W. M. Krakowa Małżonki, Siostr, nakazał wyszukiwanie nieprzytomnego Syna i Brata tychże, Wojciecha Hallera, z niegdy s. p. Baltazara Hallera i żyjącej Barbary z Morawskich Hallerowej Małżonków, spółdzielczego; już przeszło od lat czterech żadney o sobie wiadomości nie dającego, poleciwszy dalsze dochodzenie nieprzytomności rzeczzonego Wojciecha Hallera. Sądowi Pokoju Okręgu Igo W. M. Krakowa. — W Krakowie dnia 10 Czerwca r. b.

PiekarSKI

Raubach, Sekr. Sąd. Appel.

Niżej podpisany ostrzega Prześwietną Publiczność, iż gdyby kto ustępował Kariy na 1752 Złp. na rzecz podpisanego, aby tej nikt nie nabywał, gdyż jest zmyślona. — W Oświęcimiu d. 20 Lipca 1820.

X Franciszek Lgocki, Frch. Osur.

Prokurator przy Trybunale pierwszej Instancji W. M. Krakowa i jego Okręgu, w skutek Art: 171 Kod: Hand: Księgi III Prosbę PP. Krzystofa Hennig i Filipa Chrastyńskiego Kupców Miasta Krakowa upadłych w handlu, o przywrócenie do czci i możności prowadzenia handlu (Rehabilitacyą) do Sądu Appellacyjnego wniesioną. — Prokuratorowi stósownie do Art: 170 zakommunikowaną, podaje niniejszem do wiadomości publiczney z tym oświadczeniem: iż każdy Wierzyciel któryby w swojej pretensyi bądź w kapitale lub w procentach i kosztach całkowicie zaspokoionym nie był, tudzież wszelka inna osoba, którejby na tym zależało w przeciągu dwóchmiesięcznego czasu od niniejszay daty; sprzeciwieństwo przeciwko takowemu przywróceniu do czci i możności (Rehabilitacyi) zgłosić mogą a to przestym do kancellaryi na piśmie podaniem, w spartym gdyby tego była potrzeba należnemi piśmicznemi dowodami. — W Krakowie dnia 12 Lipca 1820 roku,

(L. S.) *Leon Chwałibogowski.*

Kopia Prośby do Sądu Appellacyjnego podanej. — Nieszczęsnym Losu zdarzeniem podpisani w handlu przez siebie prowadzonym przyszli do Stanu upadłości. W moc polecenia Trybunału I Instancji W. M. Krakowa działanym został przez Kuratorów mianowanych, Billans handlu upadłego tak *A.* Wyszczególnieni w nim Wierzyciele upadłości, przyjęli proponowany im W. Jana Wentzla akord, Trybunał I Instancji zatwierdzając w tym względzie uczynione sobie przez Kommissarzy upadłości przedstawienie, zatwierdził rzeczony akord, upadłość za nieistniejącą orzekł, i podpisanych końcem uzyskania Rehabilitacyi do przepisów Kod: Handl: a mianowicie Tyt: V Księgi III odesłał *B.* Podpisani przeto stósownie do Art: 169 Księgi III Kod: Handl: składają Wysokiemu Sądowi w kopii wierzytelney Karty wszystkich swoich wierzycieli, iż według uczynionego akordu w zupełności zaspokoieni są, i żadney więcej do podpisanych z powodu upadłości nie mają pretensyi. *C.* Składają nakoniec zaświadczenie Pisarza Trybunału I Instancji, iako żaden wierzyciel ani w kapitale ani procentach ani kosztach dotąd więcej nie zgłosił się ani żadnego przeciwieństwa przeciw odwołaniu upadłości niezaniósł tak *D.* i upraszają pokornie Wysokiego Sądu o stósowne w moc Prawa postąpienie, końcem wydania proszącym Wyroku, przywrócenia do czci i możności prowadzenia handlu. — Z usy głębszem uszacowaniem *Christophe Hennig. Filip Chrastyński.*

W Krakowie dnia 30 Maja 1820 roku.